

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΜΙΛΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΤΟ ΜΑΟΥΣ.

(Ποίημα ποῦνε γραμμένο μ' ὄλους τοὺς ῥιθμοὺς καὶ μέτρα, καὶ ὁποῖος δὲν τὸ καταλάβει πᾶ' γὰ πῆ πῶς εἶνε πέτρα.)

Γύρω, γύρω, σ' τὸ τραπέζι,
τόσος κόσμος, μά ο υ ς παίζει,
μάους ποῦν παιγνίδι, τρέλλα
καὶ τρελλαίνε κι' ἀγγελώνε,
κάθε ντάμα καὶ κοπέλα
πῶχει διάπλατο σαλόνη.

Τὶ παιγνίδι ζηλευτό!
νηοὶ καὶ γέροι τὸ γνωρίζουν.
Χίλια πράγματα μ' αὐτὸ,
τὰ κορίτσια μα: κερδίζουν.

Πῶς μὲ τέρπει, πῶς μ' ἀρέσει!
ποῦ νὰ πᾶ' νὰ πιάσω σχέσηι,
γιὰ νὰ μάθω πῶς τὸ παίζουν
γιὰ νὰ μὴ μὲ περιπαίζουν;
Ποιὰ τὰ μάτρα θὰ μ' ἀνοίξῃ;
Ποιὰ, κι' ἐμὲ θὰ μὲ τὸ δείξῃ;

Μάους, μάους κι' ὄλο μάους καὶ χτυπήματα καὶ πιάσα,
μάους ἔμαθε καὶ παίζει κι' ἡ κοκῶνα μὲ τὴ φάσα,
ποῦ πρωτότερα κλεισμένη σὰν πουλάκι σ' τὸ κλουθὶ,
μόλις εἴξερε νὰ παίζῃ τὴν κοντοῖνα τὴ στραβή.

Πᾶνε, πᾶν οἱ μπακαράδες, λασκεῖδες καὶ λοιπᾶ,
κάθε, φέν ντὲ σιέκλ κυρία, μόνον μάους ἀγαπᾶ,
θέλει χτύπημα νὰ κάνη, ν' ἀπιστέρη μὲ λιμᾶ,
τὸ κορίτσι τὴ μαμᾶ.

Μάους εἶναι τὸ παιγνίδι
κάθε φίνου θηλυκοῦ
κι' ἔρνε σ' ἐδάτο, φίδι,
κι' ἡ κυρία Κάπα Κου.

Τὶ συναγοῖ γίνεται, τί ξαφνικὸ μεγάλο!
ἄλλες κτυποῦν μὲ τὸ Βαλέ κι' ἄλλες μὲ τὸν Καθάλο,
καὶ μόνος ξεχωρίζω γὼ ποῦ βλέπωντας τὸ χάλι μου,
μὴν ἔχωντας ποῦ νὰ χτυπῶ, χτυπᾶω τὸ κεφάλι μου.

Κυρά, ποῦ σὰ σ' τὸν κόρφο σου τὸ χίβι, μ' ἀγαπᾶς
ἀν ἤμιον ἄτσας, μ' ἔπερνες σ' τὸ χέρι νὰ χτυπᾶ;
ἢ θύλεγε: 'καλλίτερα ποῦ νὰ μὴν περδῶ
παρὰ μὲ τὴ βοήθεια σου συμπαικτρίες νὰ γδύσω.;;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ4.41.φ1.0020

Ῥήγας εἶσαι, Ῥήγας θάται,
 μὲς τοὺς νέους πῶχει ὁ τόπος,
 παίζε χάνε, μὴ φοβᾶσαι
 γιατί δὲν ἀξίζει ὁ κόπος,
 ἄρου βλέπεις καὶ σοὺ κάνουν τόσα νάζια, τόσες κόρτες,
 νάχης Ἄσσο δυνατόνε καὶ νὰ μὴ χτυπᾶς τῆς πόρτες.

Ντάμα κόρε, ντάμα πικά,
 πῶχεις φουσκωτὴ μανίκα
 πιάνο γαλλικὰ καὶ προίκα
 καὶ σ' τὸ στόμα τόση γλύκα,
 χτύπα, χτύπα, κι' ὄλο χτύπα,
 κι' ὅπως εἶπες κι' ὅπως εἶπα,
 ἡ καρδοῦλα του θ' ἀνοίξη,
 μὲς τῆς λίρες νὰ σὲ πνίξη.

*Οὐλες τῶμαθαν τὸ μάους ἢ ἀρχόντισες ἢ ποῦρες
 γιὰ φαντάσου τί θὰ γίνῃ ἂν τὸ μάθουν κι' ἢ μαμουῖρες!

Ἦνε πῶχεις μύρια κάλλη
 καὶ τετράγωνο κεφάλι,
 δὲν τὸ ξέρεις κι' ἀφήτέ το,
 μούντζωστο, φατικέλωσέ το,
 κι' ἂν σ' τὸν τόσο σου τὸν βρόντο μιὰν ἰχὼ δὲν ἀπαντᾷς,
 ξέρεις, στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα, τί παθαίνεις ἂν βροντᾷς.

Τὸ μάους εἶν παιγνίδι λυσσιασμένο,
 κι' ἀλλοίμονο σ' ἐκείνονε ποῦ ντέση!
 παιγνίδι τολμηρὸ, δαιμονισμένο
 ποῦ δὲν τὸ ἱμ. π. ο. ν. ἔ. ρ. ε. ἰ τὸ βελέσι.

Ἐχτύπησες; . . . σ' ἀρίνουνε καὶ μπένεις,
 ἀρκεὶ νὰ τσ' ἀβᾶ λινεὶς τὸ πιατέλο,
 ἐγ' ὅμως ποῦμ' ἀπένταρος καὶ πένης,
 εὐτήνη τὴν ἐν τράτα δὲν τὴ θέλω.

Τοῦ μάους τὰ χτυπήματα τ' αὐτιά σου συνεπέρουν,
 κόλλεγα, ποῦ τὰ στήθη σου ἢ ξένες ἐγνοίες δέρνουν,
 τοῦ μάους τὰ χτυπήματα εἶναι δεινὰ καὶ καίρια,
 κι' ἐτρόμαζαν ἀμρότερα τῆς γῆς τὰ ἡμισφαίρια.

Ῥήγα καὶ λιμὸ σὰν ἔχης,
 τοῦ χτυπήματος ν' ἀπέχης,
 παππαγάλε κὸ μ. ἰ λ φ ὦ,
 γιατί πιάνεσαι σ' τὴν τζάνια,
 καὶ σὲ πέρνουνε γιὰ βλάκα
 τὸ κοσίλιο τὸ σορό.

*Οὐλες ἔμαθαν τὸ μάους, μ' ἄλλους λόγους ἕναν τρόπο,
 νὰ κερδαίνουνε παράδες δίχως ἐξοδα καὶ κόπο,
 πρᾶμμα, ποῦ ἔμπορεῖ σ' τὸ ν. μο. του Δεσπότη ν' ἀντιδαίνη,
 ἀλλὰ ποιὰ καταλαβαίνει,
 ἀπὸ τέτοιες ἱστορίες κι' ἀπὸ τέτοιες διδαχὲς
 εἰς αἰῶνα μπεζικίου καὶ σ' τοῦ μάους τσ' ἐποχές.

Κι' εἶναι τὸ μάους τέτοιο παιγνίδι
 ποῦ κάθε ντάμα τῶχει στολίδι
 κι' εἶν ἡ πατρίδα του Γερμανικὴ,
 γι' αὐτὸ τὸ παίζει κι' ἐκείνη 'κεῖ!

Καὶ σ' τὸ Παρίσι, καὶ παντοῦ εἶναι ἂν βόγκ τὸ μάους,
 τόπε κι' ὁ νηγάμπρος τοῦ Τούλ ὁ σύντροφος τοῦ Κλάους,
 κι' ὅτοι κι' ἂν ἤλθαν σ' τὸ νησί, δικὸι μας ἀρ' τὰ ξένα
 μοῦ τῶπανε κι' ἐμένα.

Γέρω κατεργάρι, τὸ οὐ
 ποῦ χτυπᾶς χωρὶς ἀτοῦ
 γιὰ νὰ γένεσαι κουθέντα,
 πέξε χτύπα, γέλα, γλέντα
 κι' ὅπως σοὺ τόπε κι' ἡ κυρὰ πῶχει τὸ χρῶμ' ἀράπη,
 "παίξε κι' ἂν χάνης σ' τὰ χαρτιὰ κερδαίνεις σ' τὴν ἀγάπη,"
 Κερδαίνεις σ' τὰς ἐφόδους σου
 ποῦ τ' Ἀρροστόλι ὄλο,
 θανατᾷ τὰς προόδους σου,
 ποῦ πᾶς τὸ μῶλο-μῶλο.

Μάους ἐδῶ, μάους ἐκεῖ, μάους σὲ κάθε σπίτι,
 μάους ἀκούω νὰ χτυπᾷ καὶ τὸ μυαλό μου φρίττει!
 τόσο ποῦ καὶ σ' τὸν ὕπνο μου προχθὲς παραμηλοῦσα,
 κι' ἀπὸ τὸ μάους ἔλεγα πῶς ἔγινε κι' ἡ Μοῦσα.

Παντοῦ τοῦ Μάους ἢ χτυπιᾶς γροικιῶνται σ' τὸ σκοπάδι,
 κι' ἐν μέσῳ τόσης ταραχῆς κι' ἐν μέσῳ τότου χάους,
 ἀκούσθη κ' ὁ κύρ Θεόδωρος πωφώναζ' ἕνα βράδυ,
 "δὲν εἶν' ὁ βίος Μάους, ὁ βίος εἶναι Μάους! ."

XXXX

Τώρα ποῦ βλέπω σ' τὸ νησί μεταβολὴ μεγάλη,
 καὶ προμανῶνται χοροὶ καὶ θέατρα καὶ μπάλοι,
 θὰ βάλω τὸ Ζιζάνιον στὴν πρώτη του τῆ θέσι,
 καὶ δὲν θὰ βγένη σὰν αὐτὸ παῖδι μισὸ σ' τὴ μέση.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΤΥΠΟΣ ΛΕΩΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ
 Δ Η Μ Ο Σ Ι Α Κ Ε Ν Τ Ρ Ι Κ Η Β Ι Β Λ Ι Ο Θ Η Κ Η
 Τ Υ Π Ο Σ Λ Ε Ω Ν Τ Ο Σ Ν . Π . Κ Ο Υ Ρ Β Ι Σ Ι Α Ν Ο Υ
 Μ Ο Υ Σ Ε Ι Ο Λ Η Σ Ο Υ Ρ Ι Ο Υ